

Han passat les

Heus ací que ens trobem fent la crònica de Granollers. El Granollers festiu, que sense perdre el ritme del seu treball ha fet tabola i tot ha quedat al seu lloc. Res no s'ha trencat, res no s'ha fet malbé. Tots aquells que amb un apassionat interès hem resseguit carrers i places hi hem volgut veure una ciutat diferent. Potser no hi era, però segur que s'ho mereix.

La Festa d'una ciutat nova

Les festes de l'Ascensió 1979 han estat les Festes de Tots els Barris. Si abans en deien Festa Major Petita, ara bé en podríem dir Sant de Barri Major. Som lluny encara de considerar la Ciutat com una suma de barris, on la vida hi fos més plena en cada un d'ells. Però si hem de ser sincers, pel camí de les festes això ha estat una mica més possible. Un fet de tota evidència: Granollers no és només la Porxada, la Carretera, el Centre. Granollers és el que són els Barris. Les Festes d'enguany, pel qui ho ignorava, han donat a conèixer una Ciutat Total.

En voldríem deixar constància: El dia 19 de maig, la Festa comença a la Porxada, la qual serà durant les festes un punt de referència, però als dies següents surt als barris. I no pas de forma colonitzant. La participació en alguns casos ha estat multitudinària. I la gent de Granollers que visitava els barris, gràcies a les Festes per primera vegada, ha portat una alegria certa a la gent del barri. El bon humor, l'interès amb els quals ensenyaven les coses del barri, poques i noves, cal dir-ho, no dissimulaven un retret: ja és hora que ens veiéssim per aquí a peu dret i no només quan veniu a buscar vots. Potser s'haurà mercadejat una mica massa amb aquesta matèria prima, amb plusvàlues incloses, i s'haurà tingut poc en compte que ciutadans en són tots, tan els que viuen als voltants de la Carretera com els que viuen a les envistes d'algun camp oblidat i que no veuen el Centre si no és entremig de la calitja. Cal només, tornant a les Festes, resseguir el Programa i haver vist l'assistència a cada

acte, per fer-se càrrec que tot això que diem és veritat.

Granollers una ciutat per la festa i el joc?

Que les places i els concursos servissin per alguna cosa més que per a «parking» ho teníem bastant clar però el problema és que serveixin més sovint per alguna cosa més. Per les Festes de l'Ascensió han servit per ballar-hi. Per menjar-hi. Per parlar-hi. Per fer-hi gatzara. Per fer-hi carreres de bicicletes i per patinar-hi. Cal tenir la ciutat també per al lleure. Això ens dóna una idea nova de l'urbanisme. Si algú dels que mana i ens llegeix ho pot tenir-ho en compte: Perquè els diumenges durant unes hores no es tanca el carrer de Girona, entre les cruïlles de la carretera de Mataró i el carrer Viñamata, per patinar-hi, o

Ball «amenitzat per l'Orquestra Plateria». Allà hi era tothom. Deixeu-nos dir qui formava aquest tothom:

Els nois i noies de casa bona i de les altres. Els avis i les àvies amb la mirada enlluernada com un mirall. Els veïns de la Plaça Gran i els d'altres Places i carrers. Catalans traduïts, catalans de diccionari i catalans del terròs. Els que venien a ballar i els que venien a arrambar. Els pòtuls místics de torn i els enllustrats amb brillantina. Les solterones amb un petit núvol gris als ulls, amb ofici de tietes. Les vídues conformades. El «tio» que passa. El militant polític que venia a fer la «B.O.» del dia. La filla del funcionari, per enfilat el tango. La Progre que ballava amb un paio estrafalari. El matrimoni missaire i l'altre, també missaire, que pensava: «Ara va bé que tot es barreja». Als que no hi eren: tot això es van perdre. Hi havia el TOT GRANOLLERS.

La cultura sàvia a les festes 79

No ha estat pas la protagonista de les festes d'enguany ni de cap versió anterior. I d'això no en fem cap retret. Simplement constatem el fet, i el justifiquem: No podia ser d'altre

La gent de Granollers ha visitat els barris

fer cames en bicicleta o simplement fer footing? Seria crear una sana tradició granollerina, fins que aconseguíssim els Terrenys de Can Torras per ampliar el Parc i fer-hi un espai adient per aquestes coses. Ho sabem, és difícil, però no impossible. Tothom, creiem, ho agrairia. Cada setmana hi ha una festa.

La festa a la Porxada

Hem dit abans que el punt de referència d'aquestes festes ha estat la Porxada. I el punt més àlgid, el Gran

manera. No es tracta de fer la festa per a uns quants. Es tracta de fer-la per a tothom o per la majoria. I que la majoria s'ho passi bé en un obra de Teatre en un Concert o en unes Pel·lícules ja és més problemàtic. I el plantejament del problema rau en altres factors, profunds, diem-ne més estructurals. Malgrat això, al Teatre hi ha assistit força gent.

Nosaltres ens agradaria mirar la qüestió amb certa perspectiva i és per aquí on recordariem:

1. — Hi havia hagut un PREMI GRANOLLERS de Pintura, discutit polèmic, efectiu però. No seria hora de pensar-hi de vell nou?

2. — Hi ha un Cicle de Teatre que acumula la seva activitat durant uns dies a l'any. No seria bo de pensar en

LLIBRERIA MONTSENY

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic